WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Gijs

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif aan het raam	4
G	G van Grot	8
IJ	IJ van IJsselmeer	14
S	S van Strand	20
	De naam van Pluim	25
P	P van Park	26
L	L van Laarzenpad	31
U	U van Uiterwaarden	36
I	I van Imkerij	41
M	M van Moeras	46
	De naam op de kaart	51
	Jouw dierenlijst	56
	Oorkonde	58
	Antwoorden	59

Een duif aan het raam

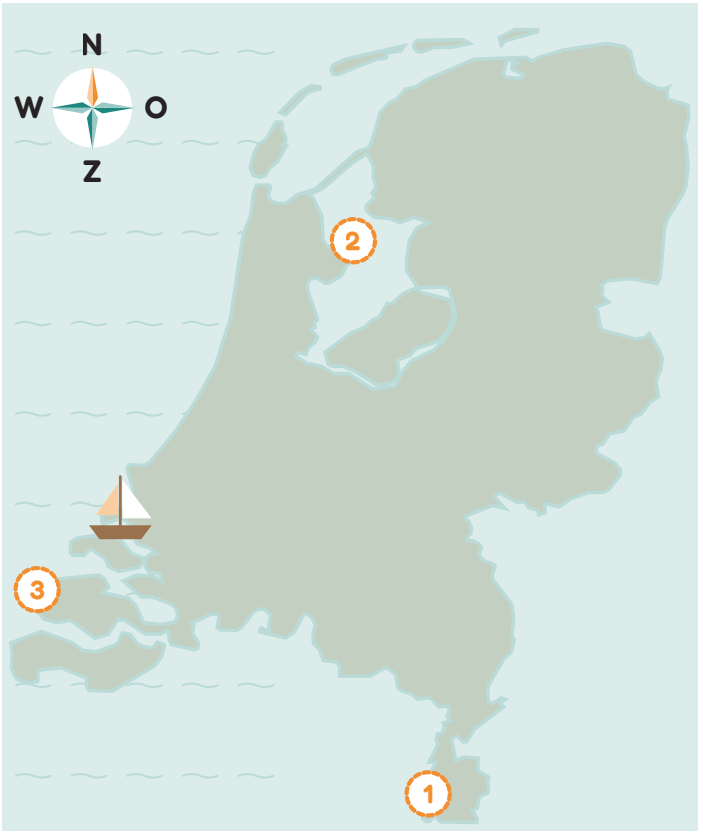
Het was een gewone ochtend. Gijs zat aan tafel met een boterham met hagelslag. Toen hoorde hij iets tegen het raam. Tik. Tik-tik. Op de vensterbank stond een duif. Een grijze duif met een glanzend groen nekje en oranje oogjes.

Aan zijn poot zat een klein kokertje. ‘Roekoe,’ zei de duif. ‘Ben jij Gijs?’ Gijs liet bijna zijn boterham vallen. Een duif die praat! ‘Ja,’ zei Gijs. ‘Dat ben ik.’ ‘Gelukkig,’ zei de duif, en hij poetste trots een veertje. ‘Ik ben Pluim. Postduif van de Kaartenmaker.

Ik heb post voor jou.’

De Namenkaart van

GIJS

Zo zag de kaart eruit: nog helemaal leeg. Op elk rondje wacht een letter van jouw naam.

G van Grot

Het was ineens koel en een beetje schemerig. Ze stonden in een grote grot in Zuid-Limburg, met muren van zachte, gele steen. Bij de ingang stond een gids met een lamp. ‘In een grot ga je nooit alleen,’ zei de gids. ‘Je kunt er zo verdwalen. Blijf dus dicht bij mij.’

De gids gaf hem een lampje.

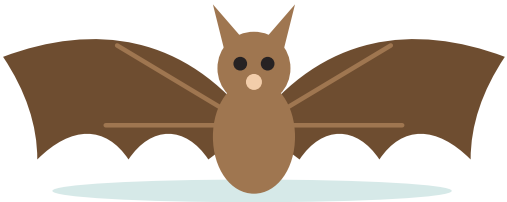
De gids scheen met haar lamp naar het plafond. ‘Kijk daar eens,’ fluisterde ze. Aan het plafond hingen kleine bruine bolletjes. Ondersteboven! ‘Vleermuizen,’ fluisterde Gijs. ‘Ze slapen hier de hele winter,’ zei de gids zachtjes. ‘In de grot is het koel en rustig. We praten daarom heel zacht, en we schijnen niet te lang op ze.’

Gijs knikte en hield het lampje naar beneden. ‘Hoe vinden ze ’s nachts hun weg?’ fluisterde Gijs. ‘Ze roepen heel hoge geluidjes,’ zei Pluim. ‘Zo hoog dat jij ze niet kunt horen. Die geluidjes kaatsen terug, en aan die echo horen ze waar alles is.’ ‘Ze zien met hun oren!’ zei Gijs. ‘Zoiets,’ zei Pluim. ‘In de zomer vliegen sommige vleermuizen laag over het water, om muggen te vangen.’ ‘Muggen?’ zei Gijs. ‘Dan zijn het mijn vrienden.’

Echt waar!

De vleermuis

Vleermuizen roepen hoge geluidjes en luisteren naar de echo. Zo vinden ze in het donker hun weg. In de winter slapen veel vleermuizen ondersteboven in een koele grot.

Zo groot	met de vleugels open 23 tot 27,5 centimeter breed
Eet graag	muggen en andere insecten boven het water
Zo herken je hem	vliegt in de schemering laag boven het water

Tel mee!

Kijk naar het plaatje op de eerste bladzijde van dit avontuur. Hoeveel vleermuizen hangen er aan het plafond van de grot?

Weet je het? Kijk op p. 59.

L van Laarzenpad

Pluim fladderde van plezier. ‘Nog een letter van míjn naam!’ Gijs tikte op het rondje. Woesj! Het pad was nat. Héél nat. Er stonden plassen en het gras was zompig. ‘Een laarzenpad,’ zei Pluim tevreden. ‘Daar loop je op laarzen, door het water en de modder.’

Gijs keek naar zijn laarzen. Plets. Plets. Plets. ‘Dit is het beste pad van de wereld,’ zei Gijs. Pluim landde in een plas. Plets! ‘Ik heb geen laarzen,’ zei hij verontwaardigd. ‘Jij hebt pootjes,’ lachte Gijs. ‘Die drogen vanzelf.’

Langs de rand van het pad zag Gijs iets bewegen. Iets lang en glads, dat heel soepel door het gras gleed. ‘Een slang!’ fluisterde Gijs. ‘Een ringslang,’ zei Pluim. ‘Kijk naar zijn nek.’ De ringslang had achter zijn kop twee gele vlekjes, net een gele halsband.

Hij gleed het water in en zwom weg, met zijn kop omhoog. ‘Hij kan zwemmen!’ zei Gijs. ‘Heel goed zelfs,’ zei Pluim. ‘Hij vangt kikkers en visjes.’ ‘Is hij gevaarlijk?’ vroeg Gijs. ‘Nee,’ zei Pluim. ‘Een ringslang is niet giftig. Maar het is een wild dier.

Je laat hem met rust, dan laat hij jou met rust.’ ‘Wat doet hij als hij schrikt?’ ‘Soms doet hij alsof hij dood is,’ zei Pluim. ‘Hij draait op zijn rug, met zijn bek open. Toneelspelen kan hij goed.’

Gijs lachte. ‘Een slang die toneelspeelt!’

